Ч. 45. Пятниця 12 марта (27 лютого) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦІЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік . К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Вибори до італїяньского парляменту. — Подїї в Персиї.

В дальшім ходї вчерашного засїданя палати послів оголосив президент по перерві вислїд голосованя на віцепрезидентів палати. Вибрані пп. Старжиньский, Штайнвендер, Заворка, Пернерсторфер і Ляґіня.

Приступлено до вибору секретарів. Секретарями вибрані між иншими: Яблоньский, Лукасевич, Рибенбавер, а господарями Фінк і Вукович.

По новій перерві відчитано інтерпеляциї і внесеня, а відтак серед перериваня з лав ческих радикалів розпочав промову п. Президент мініcтрів бар Бінерт. Хвилями був такий крик, що ледве можна було чути слова бесїдника. П. Президент мініcтрів зачав від заграничного положеня. Становище нашої монархії зазначило ся в двох хвилях, а то в заключеню порозуміня з турецким правительством і в заяві, яку зложив сербскому правительству австро угорский посол в Білгородї ґр. Форґач. Зараз на початку акциї, яка довела до розширеня права зверхництва монархії на Босну і Герцеґовину, осягнено по довгих переговорах згоду Туреччини на анексию. Очевидно, що монархія принесла великі жертви, однако коли знає ся, що угода з Туреччиною надає монархії в міжнароднім спорі по анексиї Босни і Герцеґовини супротив кождого неоспоримий титул правний і що дальше перед монархією відкрили ся види на сердечну і тїсну дружбу з Туреччиною, з котрою Австро-Угорщину лучить тілько політичних і економічних інтересів, то треба признати, що жертви не були за великі.

Успішний вислїд переговорів з Туреччиною зменшив значно напружене положеня в Европі, хоч оно ще не минуло. Неясні ще нинї суть політичні відносини монархії до Сербії і Чорногори. Наше правительство від самого початку стреміло до того, аби в спірних справах порозуміти ся з тими обома державами безпосередно і не дала вивести ся з рівноваги. Завдяки радам держав, удїленим Сербії, не виключена можливість, що в Сербії настане зворот в напрямі мирної полїтики. Мимо того народні відносини суть ще такі, що вимагають рішучої дїяльности і сполученя всїх сил державних. В таких хвилях мусять всї покликані до спільного дїланя памятати о тяжкій одвічальности, яку винні супротив себе самих і будучности монархії.

Дальше обговорював п. Президент внутрішне положене монархії і становище сторонництв до правительства. Згадав о готовости правительства сотворити услівя здорового розвитку парляменту і впевнив, що адміністрация державна буде старати ся при помочи строго законного і бездоганного виповнюваня своїх обовязків придбати довіре і прихильність всїх сторонництв і народностий.

Обговоривши відтак обширно тіснїйшу проґраму парляментарної працї, п. Президент мініcтрів закінчив свою бесїду візванем послів до спільної і спокійної працї з правительством.

Бесїду бар. Бінерта приймила палата довготреваючими оплесками; лише на лавах ческих радикалів не втихали крики.

Відтак президент палати, удїливши кільком послам з ческої радикальної партиї нагани за непарляментарні слова, висказані в часї промови п. Президента мініcтрів, подав до відомости палати, що его прошено, аби він правительственні предложеня о утвореню італїяньского правничого виділу і удержавненю кількох зелїзниць відослав без першого читаня до комісий. Коли нїхто тому не спротивив ся, президент вдоволив тій просьбі.

27)

Небезпечна тайна.

З анґлїйского — Чарльса Ріда.

(Дальше).

Глава шіснайцята.

Споминн. — Клевета. — Виявлене тайни.

Тайна висїла вже лиш на волоску. По тім грізнім виступленю против Бартлїя приступив Гоп до Марійки і годї було предвидїти, що він в першій злости зробить або скаже. Але бистроумний Бартлї умів, так сказати би, взяти его за лоб.

— Мій любий друже — відозвав ся він. — Ви не знаєте, як він мене розлютив. Ганьба, якої він їй наробив, так мене обрушила, що я аж так далеко забув ся, підчас коли я спокійно приймив обиду власної особи. А тепер той безличний чоловічиско позваляє собі заказувати свому синови сходити ся з Марійкою та й ще до того таки в її присутности. Як би я пропадав за ним або его сином! Таж я їй вже давно заказав з ним сходити ся.

— Отже сим разом годимо ся вповні! — відозвав ся на то полковник і вийшов та потягнув ще й сина за собою.

— Ага! — крикнув Бартлї за ним — лише з тою ріжницею, що я тоту справу прилично перевів і не обидив молодого чоловіка за то, що він полюбив мою доньку.

— Я хотів би знати, що Марійка на то все каже — відозвав ся на то Гоп.

— Любий пане Гоп — відповіла она — ви доси певно не мали нїколи нагоди видїти, щоби мій тато був недобрий для мене. Тепер він розсердив ся, бо другі нас обоє обидили і він мав причину сердити ся.... але я така нещаслива. — І сльози покотили ся їй при тім з очий.

— Бідна моя дитинко — відозвав ся Бартлї — скажи все отверто пану Гопови, може він тебе потїшить і дасть менї якусь раду. А щож я маю почати з чоловіком, котрий мене в присутности свого сина і моєї доньки назвав падлюкою, злодюгою і мантїєм?

— Чи може бути? — спитав Гоп, котрий вже починав успокоювати ся.

— Таки так, то все правда — сказала Марійка.

Бартлї взяв Гопа на бік і сказав:

— Тепер видите, кілько маю до вас довіря; покажіть же й ви, що я на вас не завів ся. — Відтак вийшов і лишив їх обоє самих.

Гоп вернув назад до Марійки і спитав, що міг би зробити для неї, щоби її успокоїти.

— Я просила вас — казала она, щоби ви заняли ся моєю будучностию, але ви не в силї до того.... все пропало. Все, що можете для мене зробити, то хиба лиш тілько, що поговорити ласкаво зі мною, та й може порадити щось на біль в руцї. — І она розплакала ся корчевим плачем.

— Чи може ви собі руку звихнули, чи скалїчили? — спитав Гоп перепуджений.

— Нї, анї не скалїчила анї не звихнула, лиш натягнула. Тато так мене сіпнув, що мене тепер рука страшенно болить.

Гоп оглянув руку Марійки, пошукав довгої білої шматинки, умочив у воду і взяв ся обвязувати їй руку. Коли скінчив, сказав:

— Так, тепер рука небавком перестане боліти.

— Марійка глянула єму в очи.

— Та й так гадаю — відповіла она, а поволи і роздумуючи додала: так мусїло вже колись раз бути.

Сї, хоч і як прості слова впали Гопови в очи і він повторив: Вже колись раз? Щож то мало бути?

— Я не знаю — відповіла Марійка, котра на дармо силувала ся нагадати собі. — На всякий случай давно перед вами.

— Як то, давно перед мною? А хибаж ви старші від мене? — спитав він усьміхнувшись.

— Не сьмійте ся з мене; я вам то зараз поясню, пане Гоп. В тиху ніч, коли теперішність стає менї перед очима, приходить менї на гадку і минувшість, а тодї здає ся менї, що я мала двояке житє: одно довге а одно коротке — занадто коротке. Моє довге житє минуло у вигідно уладженім домі, серед численної служби, екіпажів і т. п. Моє коротке житє перебула я в ріжних місцях. Оно не було хороше і вигідне, але широке і свобідне, а завсїгди доходив до моїх уший добротливий голос, подібнесенький як ваш а кожде доторкнене було таке лагідне як би ваших рук.

Гоп ледви вже був в силї запанувати над

Зголошено чотири наглі внесеня і відчитано 180 внесень звичайних.

На тім засїданє закрито. Слїдуюче нинї рано. На порядку дневнім вибори комісий і перше читанє континґенту рекрутів.

Вибори до італїяньского парляменту відбули ся в суботу без всяких пригод в цїлій Італії. На основі дотеперішних вістий не можна ще мати повного образу висліду виборів, але то вже можна сказати, що склад парляменту остав майже такий сам, як попередно, лише лїберали осягнули більшу перевагу. Правительство буде отже могло оперти ся на давнїй більшости і явити ся перед палатою. Успіх мінїстерства Джолїтого може запоручити тривкість італїяньскої полїтики, спокійний розвиток краю і запобігти всяким різким перемінам. Успіх мінїстра Джолїтого має важне значінє і для Австриї і стає порукою европейского мира. Правительство може розпоряджати в палатї 350 голосами.

Події в Персиї, котрі втратили були значінє з огляду на межинародний заколот в Европі, звертають на себе знов бачність полїтичних кругів. На основі вістий з Петербурга, можна сподївати ся там інтервенциї Росиї. Вісти з Тегерану дуже тривожні, так, що ґенеральний российский консуль в Джульфі поставив ultimatum перским сторонництвам, що війдуть там российскі войска, наколи перскі ворохобники не уступлять з погранича. Намір той мала давно вже Росия і переспраляла про те з Анґлією. Вмішанє Росиї в перскі справи мало би велике значінє з огляду на сусїдство з Туреччиною і не остало би без впливу на европейску полїтику Росиї.

Новинки.

Львів, дня 11-го марта 1909

— **Іменованя і перенесеня.** П. Мінїстер справедливости перевів судиїв: Йос. Крамера з Лютовиск до Ярослава, Густ. Ґаспарого з Буська до Товмача, Чес. Губля з Болехова до Добромиля, Вол. Хиляка з Болшовець до Лїська; надав судиї з округа львівск. вис. суду Здис. Будзиновскому посаду судиї в Миколаєві; іменував судиями авскультантів: Каз. Ґертнера в Бібрці, Ів. Долиньского в Буську, Мик. Стефановича в Підбужи, Едв. Зоммера у Винниках, Стеф. Масляка в Лютовисках, Стан. Берґера в Підгайцях, Кар. Хомяка в Бурштинї і Вол. Пожаньского в Болшівцях.

— **Кваліфікацийні іспити** на учителїв народних шкіл зложили в Станиславові від 9 с. м. отсї Русини: Балащук Микола, Михайлівна Емілія, Нарожнякова Евгенія, Пасїчняньова Олена, Скоробогач Іван, Шуляр Володимир і Твердохліб Анна.

— **Загальні збори** Руского товариства педагогічного у Львові відбудуть ся дня 25 с. м. о год. 10 рано в шкільній сали „Народного Дому“ в таким порядком дневним: 1) Відкрите зборів головою товариства і вибір предсїдателя зборів. 2) вибір комісиї виборчої і реґуляміновоі для вреферованя реґуляміну для 5 комісий покликаних до співдїланя з видїлом, для переданя того реґуляміну загальним зборам до одобреня, для уложеня лїсти членів видїлу і тих комісий. 3) Іменоване почесних членів. 4) Звіт секретаріату. 5) Звіт з каси і видавництв. 6) Звіт контрольної комісиї. 7) Вибір голови і цїлого видїлу на місце уступаючих всїх видїлових, як також вибір президиї комісий. 8) Внесеня та запити членів. Збори попередить богослужене о год. 9 рано в церкві Преображеньскій за померших членів товариства.

— **З Краєвого Союза Ревізийного.** Загальні збори Тов-а відбудуть ся в четвер 25 марта 1909 о годинї 4 по полудни в льокали Тов-а (Ринок ч. 10 II поверх) з отсим порядком нарад: 1) відчитанє і принятє до відомости протоколу з попередних загальних зборів, 2) звіт з дїяльности за послїдний рік адміністрацийний, 3) звіт касовий, 4) звіт зі стану безпроцентового фонду позичкового для новоосновуючих ся стоваришень, 5) принятє до відома звітів під 2) 3) і 4) поданих, 6) означене висоти членьских вкладок союзних стоваришень і прелїмінар буджету, 7) вибір голови тов-а і 12 членів Ради, 8) зміна статута, 9) внесеня. — Кожде союзне стоваришенє висилає на загальні збори 1 відпоручника, який має виказати ся повновластию на письмі і зложити єї до рук голови загальних зборів. В загальних зборах беруть участь всї члени союзних стоваришень з голосом дорадчим, право голосованя мають лиш відпоручники стоваришень. Стоваришеня, що не можуть прислати відпоручників на загальні збори, обовязані безпроволочно вислати до краєвого Союза Ревізийного повновласть підписану управою Стоваришеня. Як би стоваришеня занедбали сей обовязок збори задля браку комплету не могли би відбути ся.

— **Промисловий хлопець.** Нехайже ще хтось каже, що Львів не велике місто, коли вже й тут знаходять ся такі „промисловцї“ як отсей, про про котрого тут бесїда. Оногди арештовано в міскім т. зв. єзуїтскім городї хлопця, котрий придумав досить ориґінальний спосіб заробкованя. Приборами до заробковавя служили єму щітка і мука. Одно з них носив в лївій, а друге в правій кишени подертого плаща. Клїєнтелю єго становили переважно переходячі парком панї, а часом панове. Хлопчина заробляв в той спосіб, що переходячим через парк паням незамітно обсипував сукню мукою. Потім нібито з чемности звертав їм увагу, що поваляли ся десь в містї і обгріпував муку рукою, а вичісував щіткою. За сю прислугу і за „добре серце“ діставав звичайно по кілька крейцарів, а єго денний зарібок виносив поверх двох корон. Аж вчера повихнула ся єму нога з надмірної чемности супроти одної панї, який протягом двох годин третій раз хотів витріпати сукню із своєї муки. Арештований випирав ся вини, але мука і щітка були безперечним corpus delicti, но і повандрував до арешту.

— **Арештованє за фальшованє фасий.** З Тернополя доносять: Вчера арештовано тут офіцияпта Волод. Домбровского занятого від кількох лїт в тутешнім інспекторатї податковім. Домбровскому було поручено втягати цифри з фасий податників в окремі викази, які відтак предкладають ся урядови податковому в цїли визначеня податку чиншового. Він вписував в тї викази значно висші цифри як ті, які інспекторат визначив у фасиях, в наслїдок чого наробив скарбови шкоди, котра, як кажуть, доходить до 50.000 К. Домбровский стояв в порозуміню з деякими податниками і викупував ту манїпуляцию від кількох лїт, вадлячого висоту шкоди нинї навіть трудно докладно означити і припускають, що она доходить навіть до 90.000 К. Домбровский мусїв мати з того значні зиски, бо ті, що его знали, кажуть, що він від давна вже жив над стан. На слїд тої мантійскої манїпуляциї Домбровского впав інспектор Вісьньовский, а коли радник Франк із Львова перевів доходженя на місци, комісар Сїлка арештував Домбровского. В справу сю есть вмішаних богато тернопільских податників.

— **Божевільний проповідник.** З Ярослава доносять про таку подію: В недїлю рано відбувало ся в церкві богослуженє для войска. Капелян о. Ломницкий по проповіди для войска пішов до закристиї щоби убрати ся в ризи лїтурґічні до відправленя служби Божої. Підчас тої перерви вийшов на амвону якийсь селянин і зачав проповідь о війнї, о Москалях, Прусаках і о мілїонах, які має відобрати для Австриї. На приказ старшини вояки звели того чоловіка з амвони і віддали его

собою і хоч як силував ся, то таки з уст его вирвав ся тихий голос болю, а щоби то не впало Марійцї в очи, то він взяв еї за руку і спитав тихо:

— А якеж було лице?

— Лице? — повторила Марійка; — лиця вже собі не пригадую. Але одно памятаю добре: то не перший раз, що менї хтось обвязує руку, та й тодї хтось так старанно обвязував менї також праву руку в кістцї так, як ви то нинї робите.

Гопови серце стало живійше бити ся, коли то вчув, але свого зворушеня не показав по собі і попросив, щоби она розповіла єму дальше, що собі з того житя нагадує.

— Як би я вам мала розповісти, то не сьмієте мене анї доторкати ся, анї говорити до мене, — сказала она — бо тота вся минувшість стає лиш як мрака перед моіми очима, котру найменший шелест може розвіяти.

Гоп відступив ся від неї і став лиш слухати, що она буде говорити. А Марійка призадумала ся глубоко і по хвили відозвала ся:

— Пригадую собі — білі лебедї. Чо то були лебедї? Чи може кораблї... они плили долї рікою до моря. А якийсь добротливий голос коло мене говорив до мене: моя любенька — тато нїколи так мене не називав.

Она на хвильку замовкла а Гоп сказав до неї: Розповідайтеж дальше!

— Ідуть до иншого краю, моя любенька, та й ми підемо з ними, бо ми бідні — говорила Марійка дальше а відтак замовкла і призадумала ся знову. — Видко, що ми мусїли бути бідні, дуже бідні, а тепер я богата. Але тодї довкола мене була любов і спокій; нас було двоє, але одно серце і одна душа.

Нараз відвернула ся Марійка від минувшости, в очий еї щезла задума і они засьвітили ся знову блеском доброти еї серця, підчас коли она в свій простій красномовности говорила дальше:

Любі спомини, скарби моеї минувшости! Чом ви такі неясні і марчні, коли все, що тепер моім сьвітом, таке тверде як камінь? Ох, коби менї русалкою бути і чародійну силу мати, сказала би я: Щезай ти красний доме, щезайте ви слуги, щезайте богатство, пишнота і збиток а вертайте назад ви красні днї мира, бідноти і любови!

З повабностию і одушевленєм, що збільшали ще враженє їх слів, зняла она руки в гору, коли нараз вчула якийсь придушений плач. Обернула ся борзо і побачила, що зворушеному до глубини Гопови котили ся сльози по лици.

Та й не дивниця! Донька, котру він так дуже любив, з котрою розлучив ся, щоби еї виратувати з гіркої біди, затужила за давною нуждою, бо любов видавала ся їй цїннїйшою як пишнота і вигоди пізнїйшого житя.

— А вам що, любий пане Гоп! — спитала Марійка. — Може я вам що нагадала, що вас вразило? Якаж з мене самолюбива дитина, що я вас мучу моіми мріями?

— Мучите? — повторив Гоп. — То нї. То лиш сльози спомину, що стались бальзамом для мого тяжко навіщеного серця. Та й жив та боров ся в давно запавшім для мене сьвітї. Я мав дитину, малу, любу дївчанку, що робила з мене богача в моїй біднотї, що менї бездомному додавала щастя.. Она пішла від мене...

— Бідний пане Гоп!

— Я пішов відтак на чужину, працював як невільник в заграничних копальнях, вернув назад а від сеї хвилї відшукав в вас мою дитину. Менї не потреба чародійної палички, щоби викликати минувшість. Ви моя русалка. Ваші любі слова вертають менї назад то, що я стратив, а богатство, чистилюбивість і все, що творить тепер мое житє, щезає мов дим. Навіть роки нїби вертають і все єсть по давному в мирі, біднотї і любови.

— Добрий, любий пане Гоп! — шепнула Марійка і склонила голову на его плече, а по хвили додала: Любий пане Гоп! Я чую то в собі, що могла би вам зі всїм звірити ся. Мої спомини мають щось загадочного... але я би вам ще щось розповіла, як би ви позволили.

— А може вам потреба дозволу когось другого?

— Не конче, але може було би лїпше — відповіла Марійка.

— То лишіть собі часу і поспитайте — сказав Гоп, а вийнявши годинник з кишенї, додав: Мушу тепер піти до копальнї. Мій надзиратель дав менї знати, що там якийсь робітник мимо заказу і остереженя закурив собі в небезпечнім місци люльку. Мушу тому конець зробити, бо готово би ще прийти до страшної катастрофи. За пів години верну а ви, як прийдете скорше, то зачекайте.

(Дальше буде).

в руки полиції. Показало ся, що то був хорий на умі селянин Іван Руднянин з Доброї, котрий мае манію говорити проповідь по церквах і відпустах і т. п.

— **Репертуар руского театру в Самборі.** (Саля „Сокола“. Початок точно о 7½ год. вечером).

В суботу, дня 13 с. м. „Продана наречена“, опера в 3 діях Ф. Сметани.

В неділю, дня 14 с. м. „Чумаки“, комедия в 4 діях Карпенка Карого.

— **В „Українській Громаді“ в Парижи** проявляє ся щораз живійший рух, бо товариство згуртовує щораз більше наших земляків з Росії та Австро-Угорщини, які доси жили одинцем у столиці Франциї та дуже часто винародовлювали ся. На останних загальних зборах було на прим. присутних 40 членів, не кажучи про те, що богато на сих зборах явити ся не могло. До виділу нового товариства вибрано на сих зборах між иншими п. Онипка головою, заступником голови й господарем М. Паращука, секретарем Я. Федорчука, а касиером Дукельского. Товариство готовить ся уладити Шевченкове сьвято, яке визначено на день 21. марта. Справою сею займає ся окрема артистична комісия, до якої входять пп. В. Винниченко, С. Мазуренко, Я. Федорчук та М. Паращук. В концерті возьмуть участь українські оперові співаки, що пробувають отсе в Парижи. Париска укр. кольонія дуже ріжнородна по своїх професиях, бо есть у ній чимало з робітників та студентів з всяких висших шкіл. Із Галичан студиює там в Академії штук красних різьбар М. Паращук, котрий ставав отсе до трох конкурсів і на двох добув відзначене а на третім вийшов побідником і одержав першу нагороду академії, що при незвичайній конкуренциї французких і других артистів говорить само за себе. Він же добув першу нагороду в школі артистичної декорациї.

— **Дрібні вісти.** Звичайні загальні збори товариства „Сокіл“ в Стрию відбудуть ся дня 13 с. м. в комнатах товариства о 6 год. вечером. — Внаслідок того, що холєра в Росиї перестала бути небезпечною, міністерство справ внутрішних знесло ревізию санітарну на входових стациях в Надбржезю, Фільварках коло Бродів, Скалї і Козачівцї. — У Відни арештовано оногди болгарского директора уряду митового Белдієва, котрий втік, спроневіривши 1000 левів (франків). — Арештований в Мисловицях на прускім Шлеску, Андрій Курек не есть убийником Штофів, як то вже рішучо сконстатували п. Лукомский, концепіст поліциї зі Львова і дві инші особи, що їздили до Мисловиць а котрі добре знали слугу Штофів, котрий подав ся був за Федорака. Курек брав участь в убийстві Ферберів в Кракові і в убийстві в Чаньци. — Шварцера, спільника Васїньского, котрого арештовано за крадіж в Гамбурзї, засудив тамошний суд на 6 місяців вязниці. По відсидженю тої кари відставлять его до Львова. — Емерит. старш. інжинір зелїзничий Едвард Гайдзіньский відобрав собі оногди житє вистрілом з револьвера. Причиною самоубийства був сильний розстрій нервовий.

— **Вістки з Бразилї.** В цілій Бразилії прибуло в 1908 р. 94.600 іміґрантів, о 27.400 більше як в 1907 р. — Недавно виїхало з Куритиби на кольонії Miguel Calmon і Прудентополїс 150 іміґрантів, на другий день прибуло 110 нових; всї з Галичини. Трафляє ся, що деякі іміґранти заведені в своїх надїях, вертають до Куритиби і хотять їхати назад до Европи. — Триестеньский Льльойд висилає тепер через Compagnia Austro-Americana кілька кораблїв до Бразилії і держав Ля Плята після нового контракту, заключеного з тими державами. Бразилїйский „Beobachter“ пише, що управи кораблїв Льльойда поводять ся з пасажирами дуже нелюдяно. — Оо. Василияни закупили в Прудентополїс бровар і виробляють пиво, а тепер наміряють — як також доносить „Зоря“ — ставити коло місцевости Івагі горальню (звану в Бразилії кашасою) задля збільшеня своїх доходів. — В Куритибі висьвячено Альберта Гонсалову на епископа для Pibeirao Preto С. Павля. Номіната повитали і бразилїйскі Русини, бо він в своїй громадяньскій діяльности проявив доси чимало прихильности для наших земляків в Бразилії.

— **Про страшний вчинок в тифовій горячці,** о чім ми вже оногди коротко згадували, доносять до „Діла“: У Васильківі, гусятиньского повіта, навістила тяжка хороба тифу родину бідного шевця Полатайка. Лежало у него троє осіб. Старший син, 25-лїтний парібок, попав в сильну горячку і дня 1 с. м. зірвавши ся з постелі, казав молодшому братови подати собі хліб та ніж, бо хоче їсти. Коли дістав ніж до рук, скочив на землю і в одній хвили пробив ножем кілька разів свого старого батька, котрий на місци упав трупом. Потім кинув ся на хлопця і так покалїчив єму черево, що той в тяжких муках очікує смерти, а тим часом в кілька годин пізнїйше і сам помер.

— **Злодій на злодію їде і злодієм поганяє** — а вже нігде так зухвало і сьміло як в Росиї. Се так загально знана річ, що і не треба би о тім згадувати, як би не то, що в російскім міністерстві комунікаций викрито великі крадежі, сягаючі вже не тисячів і міліонів, але до міліардів. Недармо в Росиї називано то міністерство злодійскою норою. Найновійші доходженя і ревізиї в сім міністерстві потвердили той погляд і оправдують вповні повисшу приповідку. А то ось як остаточно викрито ті величезні крадежі: Послїдний міністер комунікаций (доріг і зелїзниць) Шавфус звернув на себе увагу своїм гулящим житєм, а его підвластні тим, що послїдних мясниць устроювали єму величаві пири та балї, на котрих дами виступали в нечувано дорогих повних дорогоцінних прикрас, строях. Того було вже за богато і Шавфус дістав нараз димісию, а на его місце іменовано члена ради державної Рухлова.

Рухлов, заким обняв свій уряд, зажадав докладної ревізиї, котра дала нечуваний навіть в Росиї вислід. В послїдних десяти роках розкрадено в сім міністерстві що найменше пів міліярда рублїв. Межи тим міністерством а урядом контролюючим всї державні видатки, було порозуміне. Фальшовано коштoриси і квіти доставників, рабовано, що лиш дало ся. Інвентар зелїзниць державних и. пр. признавано за зужитий і продавано на т. зв. брух, а відтак той сам інвентар продавано зелїзницям товариств акцийних по високій цїнї. Шефи департаментів в тім міністерстві, високі достойники Деляров, кн. Цетінін і Горлов одержали димісию і їх поставлено перед суд разом з иншими урядниками, котрих доси засуспендовано вже 187. Рівночасно викрито, що головний книговодець і касиєр головного банку державного пускали в спілцї стягнені вже банкноти призначені до паленя. Кілько они в той спосіб вкрали, годі знати.

Телеґрами.

Відень 11 марта. (Рада державна). По відчитаню впливів пос. Шустерсич мотивував свое пильне внесене в справі аґрарного банку в Боснї.

Відень 11 марта. Посли Вітик, Остапчук і Морачевский зголосили внесене о утворене самостійного університету руского у Львові а пос. Вітик зголосив крім того внесене в справі утвореня суду промислового в Бориславі.

Відень 11 марта. На вчерашній конференциї предсїдателїв клюбів зажадали т. зв. старорускі посли, щоби число мандатів до комісий з ґрупи т. зв. „диких“ помножено з 1 на два і дано їм також можність засїдати в комісиї. Се жадане мотивували они тим, що до числа „диких“ приступили также 4 „староруські“ посли, через що число „диких“ збільшило ся до 17, коли тимчасом українсько-руский клюб зменшив ся якраз через виступлене тих „старорусинів“ з него. По довшій дискусиї президент Паттай ствердив, що більшість присутних заявила ся за дотеперішним числом мандатів, приділених українсько-рускому клюбови тим більше, що число его членів при увзглядненю госпітантів виносить 30 послів.

Білград 11 марта. Правительство сербске вислало вчера ноту до держав, в котрій вказує на то, що справа Боснї і Герцеґовини есть справою европейскою і Сербія здає ся длятого на справедливість держав, але при тій нагоді і заявляє, що не жадає від Австро-Угорщини ніякого відшкодованя ані територияльного, ані політичного, ані економічного.

Константинополь 11 марта. Палата потвердила позволене перевозу военних материялів до Сербії, але лиш що до тих 170 тон, котрі суть в дорозї, однак з виключенєм бомб і динаміту.

Курс львівский.

Дня 10-го марта 1909.		Платять	Жадають
		К с	К с
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 вр. . . .		565·—	575·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.		395·—	410·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		551·—	556·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.		410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 вр.			
Банку гіпот. 5% преміов.		109·50	110·20
Банку гіпот 4½%		99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краев.		100·—	100·70
4% листи застав. Банку краев. .		93·60	94·30
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .		96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.		96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.		93·—	93·70
III. Облїґи за 100 вр.			
Пропінацийні гал.		97·50	98·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .		99·90	100·60
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.		93·—	93·70
Позичка краев. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.		94·—	94·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.		92·30	93·—
IV. Льоси.			
Міста Кракова		105·—	115·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденский . .	51·—	55·—
Угорскі черв. хреста	. .	30·—	32·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	. .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор.	. .	66·—	70·—
Базиліка 10 кор.	. .	20 35	22·35
Joszif 4 кор.	. .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	. .	9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цісарский		11·30	11·38
Рубель паперовий		2·51	2·52
100 марок німецких		117·10	117·30
Доляр американьский		4·80	5·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефон ч. 527).